

Skatteministeriet

2. april 2014
J.nr. 14-0671908

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 313af 3. marts 2014 (alm. del).

Morten Østergaard

/ Søren Schou

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse, om de øvrige lande, der har et optjeningsprincip for sociale ydelser i deres nationale lovgivning, respekterer eksportabilitets- og sammenlægningsprincippet i forordning 883/04 i forbindelse med udbetaling af ydelserne, som det åbenbart fortolkes af regeringen og EU-Kommissionen, eller er der eksempler på, at der kun medregnes perioder optjent i det land, der udbetaler ydelserne, og at børneydelse kun udbetales, hvis børnene opholder sig i det land, der udbetaler ydelserne?

Svar

I et svar fra tidligere skatteminister Holger K. Nielsen til Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg af 7. oktober 2013 på spørgsmål 534 (alm. del) er der oplyst om reglerne om børneydelser i de øvrige EU-lande. Oplysningerne er indhentet af det daværende Social-, Børne- og Integrationsministerium fra Den Europæiske Kommissions database om nationale sikringsystemer og opdateret og suppleret af ambassaderne i de 27 andre EU-lande.

Det fremgår af svaret, at mange landestiller krav i national lovgivning om enten statsborgerskab eller fast bopæl i landet, herunder i visse tilfælde tillige fast bopæl i landet for barnet. Dette gælder blandt andet Sverige, Finland og Frankrig. Enkelte lande, Cypren og Kroatien, stiller endvidere krav om 3 års forudgående ophold i landet som betingelse for udbetaling af den nationale børneydelse.

Den omstændighed, at der stilles sådanne nationale krav, udelukker ikke, at der skal udbetales børneydelser til borgere fra andre EU-lande, hvis børn opholder sig i hjemlandet. Skatteministeriet har således modtaget oplysninger fra henholdsvis Sverige, Finland og Frankrig om, at disse lande følger EF-forordning nr. 883/2004 om koordinering af sociale sikringsordninger og derfor ikke håndhæver nationale krav om, at både barnet og forsørgeren skal opholde sig i landet for at få ret til børneydelser. Disse lande accepterer således, at barnet opholder sig i et andet EU-land, end der hvor forsørgeren har taget beskæftigelse.

Skatteministeriet har endvidere via Udenrigsministeriet og Den Danske EU-Repræsentation i Bruxelles rettet henvendelse til de øvrige EU-lande med henblik på at få bekræftet, at disse tildeler børneydelser i overensstemmelse med EF-forordning nr. 883/2004, og herunder at der udbetales ydelser til børn i udlandet.

I den forbindelse har både Cypren og Kroatien bekræftet, at de også følger EF-forordning nr. 883/2004, herunder sammenlægningsprincippet, og at 3 års-kravet ikke håndhæves i forhold til EU-borgere, der flytter til landet fra et andet EU-land, men kun i forhold til borgere fra tredjelande.

Der er på nuværende tidspunkt modtaget svar fra følgende 21 lande, der alle oplyser, at de følger principperne i EF-forordning 883/2004 ved tildeling af børneydelser: Tyskland, Finland, Sverige, Frankrig, Kroatien, Slovenien, Tjekkiet, Estland, Holland, Irland, UK,

Slovakiet, Ungarn, Litauen, Rumænien, Cypern, Malta, Grækenland, Polen, Spanien og Letland.

Jeg har ingen grund til at tro, at de resterende EU-lande ikke også efterlever forordningen, men jeg har for god ordens skyld anmodet om, at der tages kontakt til de lande, der endnu ikke har svaret. Skulle der mod forventning være lande, der håndhæver krav om nationalitet, barnets ophold mv. i strid med EU-reglerne, vil jeg orientere udvalget herom.